

Освітній компонент	Вибірковий освітній компонент 7.3 «Повсякденне життя в країнах Західної Європи нового часу (XVI–поч. XX ст.)»
Рівень ВО	перший (бакалаврський) рівень
Назва спеціальності/освітньо-професійної програми	014 Середня освіта (Історія та громадянська освіта) / Середня освіта. Історія та громадянська освіта
Форма навчання	Денна/Заочна
Курс, семестр, протяжність	3 (6 семестр), 5 кредитів ЄКТС
Семестровий контроль	Залік
Обсяг годин (всього: з них лекції/практичні)	150, з них аудиторних – 30 год. (10/20) денна форма; 10 (4/6) – заочна форма
Мова викладання	Українська
Кафедра, яка забезпечує викладання	Всесвітньої історії
Автор дисципліни	Доктор істор. наук, проф. Крамар Ю.В.
Короткий опис	
Вимоги до початку вивчення	Пропонована навчальна дисципліна розрахована на студентів, які прослухали курси загальної історії періоду античності, середньовіччя, ранньомодерної історії Європи, а також курси з історії культури, культурології, філософії, релігієзнавства, музеєзнавства, а отже підготовлені до засвоєння нових теоретичних і практичних знань, які мають переважно міждисциплінарний характер. Набуті в процесі вивчення знання будуть корисними та матимуть практичне застосування для студентів різних напрямів, зокрема спеціальностей «Історія та археологія», «Середня освіта, історія, правознавство», «Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація», «Музейний менеджмент, культурний туризм», «Культурологія», «Психологія», «Соціологія», «Туризм» тощо.
Що буде вивчатися	Метою навчальної дисципліни є ознайомлення студентів з новими підходами і напрямками у вивченні людини і суспільства, аналіз основних компонентів повсякденного життя Європи в ранньомодерну добу та новий час. Знайомство з курсом дасть їм можливість не лише поглибити знання з ключових проблем всесвітньої історії, історії культури, а й доповнити їх вивченням соціокультурних умов існування «людини» конкретної епохи: в якому природному і соціальному середовищі вона жила, як

	уявляла собі навколишній світ, про що думала, чим харчувалася, як лікувалася, як працювала і проводила своє дозвілля. Серед вузлових проблемних питань курсу виділимо наступні: - зміна світоглядних орієнтирів європейців в епоху Ренесансу; нова концепція людської особистості; - нові цінності епохи. Естетичні канони Відродження; - макабрична тематика в повсякденному житті людини доби Відродження - «стилізація» повсякдення в добу Ренесансу; бажання прекрасного життя; - чинники демографічного зростання населення Західної Європи нового часу; - модель шлюбу, сім'я; статус жінки, дитини;. зміни в підходах до сприйняття дитини в церковній доктрині та церковній практиці; - західноєвропейське місто доби Відродження; громадська і приватна архітектура; - зручності сімейної приватності: житло, інтер'єр будинку, його вмеблювання. - приватний простір городянина; культурна і просторова периферія будинку; - західноєвропейський одяг та мода доби Відродження; італійський одяг епохи: красиве й практичне. Іспанський одяг доби «золотого віку»; французька, англійська, німецька мода XV–XVII ст.; - раціон харчування; їжа та напої; - манери аристократичного застілля; - бароко і класицизм – провідні стилі епохи «галантного віку»; - придворне життя; побут і мораль привілейованих станів суспільства XVII–XIX ст.; культ насолоди; - домашня економіка; прислуга, трапеза і кухня; продовольчі революції; харчова розкіш; - життєвий простір європейця XVIII-поч. XX ст; особливості життя і побуту міського будинку; інтер'єр будинку; зміни у плануванні: від
--	--

	розкоші до комфорту; - еволюція меблів: простота-функціональність-естетика; - інститут сім'ї в європейських країнах нового часу; типи сім'ї: нуклеарна і «розгалужена» родина; види подружніх стосунків; - інтимне життя; проституція і особисті потреби; - успіхи медицини; епідемії та війни; як лікувались? народжуваність, смертність тривалість життя; - історія моди від XVII до початку XIX ст.: жіноча мода; елегантність в чоловічому одязі; китайський та індійський екзотизм; - стиль ампір і придворне вбрання; романтичний стиль; зміни 1850-х років; японізм і паризька мода - повсякдення індустріальної епохи; норми та цінності буржуазного суспільства; - здобутки науково-технічного прогресу та їх вплив на повсякденне життя Західної цивілізації; - місто і житло XIX – поч. XX ст.; міські мешканці, їх заняття; культура міського населення; - дозвілля городян, громадські свята, розваги; - історія повсякдення в західноєвропейському малярстві XVI–XIX ст.
Чому це цікаво/треба вивчати	Тематика історії повсякдення є однією з малодосліджених. Останніми роками вона привертає щораз більшу увагу дослідників. Людинознавча концепція стає важливою складовою сучасних історичних, культурознавчих студій. Вивчення «структур» повсякдення дає можливість глибше зрозуміти характер соціокультурних змін перехідної (до індустріального суспільства) доби, спосіб мислення людини, з'ясувати чинники, що впливали на її поведінку та мотивацію дій.
Чому можна навчитися (результати навчання)	Засвоїти нові підходи і напрями у вивченні людини і суспільства нового часу; набути знання про життя і побут європейців конкретної історичної епохи; виявляти вплив демографічних чинників на політичну, соціально-економічну, культурну історію того чи іншого народу;

	з'ясувати особливості світогляду людини, чинників, які впливали на його формування; виявляти загальні та специфічні риси повсякденної історії окремих регіонів Європи; розуміти роль конкретно-історичних умов життя населення Європи в розвитку науки, культури та освіти; аналізувати джерела та історіографію з окресленої проблематики, застосовувати сучасні підходи до їх трактування; вести конструктивну дискусію; інтерпретувати результати власних наукових досліджень та формулювати обґрунтовані висновки.
Як можна користуватися набутими знаннями і вміннями (компетентності)	Набуті знання та вміння студенти зможуть використати у своїй подальшій науково-дослідницькій роботі. Вони дадуть змогу: вдосконалити вміння аналізувати нову наукову та науково-популярну літературу; вести самостійний пошук, обробку та систематизацію загальнонаукової інформації з різних джерел; аналізувати, оцінювати і прогнозувати політичні, економічні, культурні й соціальні події та явища; вільно оперувати спеціальною термінологією; презентувати і обговорювати результати наукових досліджень. Знання, отримані при вивченні дисципліни, дозволять професійно і толерантно вести дискусію, аргументувати свою думку, генерувати нові ідеї для вирішення наукових і практичних завдань, зокрема у міждисциплінарних галузях.